

[Hans Hedtoft.]

bl. a. paa Grund af Modstand fra visse Kredse inden for det store Landbrug, der føler deres private Interesser gaaet for nær, dette Rationeringsforslag, og stiller i Stedet en Kødordning paa Benene, som i sin Omfrentlighed og Utilstrækkelighed ikke yder Husmødrene de Rettigheder og Garantier, som de danske Husmødre virkelig har fortjent. Endelig sætter man den paa Forhaand mislykkede Kødordning i Kraft paa et Tidspunkt, hvor der maa blive Kaos, fordi en stor Del af Byernes Forbrugere er bortrejst paa Ferie. Dette gør man til Trods for, at man ved, at Slagtingerne i de nærmest følgende Uger maatte gaa drastisk i Vejret. Da dette sker, suspenderer man hele Ordningen, for derefter at genindføre den i uændret Form. Hvis Valutapuklen bærer Villemoes's Navn, skal Kødordningen eller snarere Køduordenen i Danmark bære den højtrædede Forsyningsminister Axel Kristensens Navn. Den Kartoffelmisère, vi havde i Foraaert, vil heller ikke saa snart blive glemmt. Mon Regeringen har truffet Forholdsregler for at forhindre dens Gentagelse?

Jeg er heller ikke i Stand til at rose Forsyningsministeren for hans nye Benzindordning. Som det blev sagt i Gaar, har man nu givet fri for Benzin til Luksuskørsel. Jeg hørte nok, at Forsyningsministeren stadig vil opretholde visse Bestemmelser om, at Luksuskørsel kun maa finde Sted inden for visse Amter, men til Sommerhuse i Nordsjælland og til Teaterbesøg om Aftenen er der endnu fri Benzin. Den Merudgift af Valuta, som Forsyningsministerens Plan direkte vil medføre, vil næppe andrage mere end 2—3 Mill. Kr. Man kan sige, at det er ikke meget — bevares, men vilde man endelig tage Spenderebukserne paa og ofre dyrebar Valuta, hvorfor anvender man saa ikke den Valuta paa et Omraade, hvor det kom den brede Befolkning til gode, kom til at virke som en Opmuntring til den arbejdende Del af Danmark, f. Eks. til lidt mere Tobak, til nogle flere Cigaretter, hvor man har skaaret Forbruget saa kraftigt og saa stærkt ned. Hertil kommer, at Spørgsmaalet om Personkørselen ikke blot berører vor Valutabalance, men den fastholder ogsaa en Mængde Arbejdskraft til Reparationer o. lign., ligesom der naturligvis bliver et Slid paa Bilparken, som om nogle Aar kommer til at koste meget store Valutabeløb. Set ud fra et Spare- og Genopbygnings-synspunkt, set ud fra det Synspunkt, at det gælder om at give den arbejdende Befolkning den Opmuntring, som vor spar-

somme Valutabeholdning tillader og muliggør, forekommer der mig hverken at være Hoved eller Hale paa disse Dispositioner.

At vort Lands Pengeforhold stadig ikke er blevet tilstrækkelig saneret, er jo et gammelkendt Fænomen, som vi ofte nok har omtalt, men naar man fra Venstres og nu ogsaa fra Det konservative Folkepartis Side har travlt med at henvise hertil, vel i Haab om derved at kunne undgaa ubehagelige Indgreb paa andre Omraader, saa forekommer det mig at være en for disse Partiers Vedkommende ret nylig erhvervet Visdom. Ud over det Hav af indirekte Skatter man har gennemført, har man jo begrænset sig til at ophæve Pengebindingslovene. Tror man, en saadan Foranstaltning har virket antiinflationær? Nej, skulde man have undgaaet væsentlige Dele af disse Sørgeligheder af inflationsmæssig Karakter, der dukker frem paa visse af Erhvervslivets Omraader, alene ved pengepolitiske Foranstaltninger, ja, da skulde det, man nu angiver som Ondets Rod, have været angrebet paa et langt tidligere Tidspunkt, men hvem er det, der baade under Krigen og efter Krigen har anvendt al deres politiske Indflydelse for at skaane dette Lands Formueejere og hindre Gennemførelsen af de socialdemokratiske Forslag, der blev stillet i den Retning? Det er netop de Partier, der nu søger at smutte uden om Vanskelighederne ved at henvise alene til pengepolitiske Foranstaltninger. Vel er det rigtigt, at pengepolitiske Indgreb i højere Grad maa sættes i Forgrunden, og vel er det rigtigt, at man kun ad den Vej kan gøre sig Haab om efterhaanden at kunne afvikle de kriseprægede Restriktioner, som under den nuværende Regerings Ledelse er vokset og vokset, men som vi alle ønsker fjernet, men man maa gøre sig klart, at Venstre og Konservative ikke er kommet en, men flere Postgange for sent med deres Forslag i denne Retning. Danmarks erhvervsøkonomiske Krise er i Dag saa kompliceret og alvorlig, at den ikke løses med et enkelt Middel alene. Al vor økonomiske Kraft og Klogskab maa tages i Anvendelse, for at Krisen kan overvindes, men den løses ikke med nogle løse Ideer i Retning af Beskatning af Ungkarle og Jomfruer og Afgift af Restaurations- og Markettenderikaffe og Udstedelse af nogle Præmieobligationer; langt videregaaende Foranstaltninger er i dette Øjeblik nødvendige.

Ved Løsningen af de finanspolitiske Opgaver bør det sociale Hensyn ikke lades ude af Betragtning. Gennem Prisniveauets og Indkomstniveauets Stigning er vore mindst bemidlede Borgere her i Landet, ikke